

BENİM ADIM NE?

MUHAMMED ALİ'NİN HAYAT ÖYKÜSÜ

BIYOGRAFI

Tamer Korkmaz

3. BASKI

Tamer KORKMAZ

12 Haziran 1964'te, Samsun'un Bafra ilçesinde doğdu.

Bu tarihten üç buçuk ay önce 25 Şubat 1964'te; Muhammed Ali, henüz Cassius Clay iken ilk kez "Dünya Ağır Sıklet Boks Şampiyonu" oldu.

30 Ekim 1974'te, ilk kez Muhammed Ali'nin bir boks maçını televizyondan izledi. Zaire'deki o unutulmaz maçta, Ali ikinci defa şampiyonluk unvanını kazandı.

Muhammed Ali, Parkinson hastalığına yakalandıktan iki yıl sonra, yani 1986'da Ege Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'ndan mezun oldu.

Ocak 2008'den beri Yeni Şafak gazetesinin köşe yazarıdır.

Gazetecilik mesleğinde 29 yılını tamamladığı sırada Muhammed Ali'nin hayat öyküsünü anlatan "Benim Adım Ne?" adlı kitabı yazmıştır.

Benim Adım Ne?

Muhammed Ali'nin Hayat Öyküsü

Tamer KORKMAZ

Benim Adım Ne?
Muhammed Ali'nin Hayat Öyküsü

Cümle Yayınları- 23
Biyografi Dizisi- 5

Yayın Yönetmen
Muhsin Mete

Dizi Editörü
Mehmet Can Doğan

Teknik Hazırlık
Kelime Yayıncılık

Kapak Tasarımı
www.sarakusta.com.tr

© Bu kitabın tüm yayın hakları, yazarıyla yapılan sözleşme gereğince,
Kelime Yayıncılık'a aittir.

Birinci Baskı, Eylül 2015
Üçüncü Baskı, Kasım 2018

ISBN: 978-605-9147-12-5

Baskı
www.dumat@dumat.com.tr

Yönetim Adresi

Kelime Yayıncılık Reklam Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 31337

Reşit Galip Cad. Hatır Sok. No: 23/2 G.O.P / ANKARA

Telefon: (0312) 437 08 85 - 437 08 86 Faks: (0312) 437 08 87

e-posta: bilgi@kelimeyayincilik.com

web: www.cumleyayinlari.com

Cümle Yayınları, Kelime Yayıncılık'ın tescilli markasıdır.

*Rahmetli babam
Cemal Korkmaz'ın
aziz hatırasına...*

İçindekiler

Yağmurdan Önce	11
Başlarken	13
17 Ocak 1942: Louisville, Kentucky, ABD	19
Kaybolan Bisikletin Getirdiği Boksörlük	23
Roma'da Olimpiyat Altın Madalyası	29
Siyahlara Lokantada Servis Yok	33
Profesyonel Dövüşler	41
Unvan Maçına Doğru	51
Dönüm Noktası	61
25 Şubat 1964, Florida, Miami Beach	71
Şampiyon, Müslüman Olduğunu Açıklıyor	77
“Kurşungeçirmez” Rövanş	85
Vietnam'a Değil, ABD'ye Karşı	95
Söyle, Benim Adım Ne?	103
Şampiyon, Askere Çağırılıyor	107
Yasaklı Yıllar	115

Yüksek Mahkeme'nin Kararı	123
Müjdeli Haber	129
Ali-Frazier: Ringden Önce "Çene Dövüşü"	133
Maçın Önüne Geçen Misafir	155
"Şampiyon Sensin"	165
Çenebaz'ın Kırık Çenesi	181
Kapanan Hesaplar Yahut Devran Dönüyor	191
"Ali, Bu ma ye"	207
30 Ekim 1974;	
Kinşasa, Zaire: Beklenmeyi Bekle	217
Yağmurdan Sonra	227
Manila'da Üçüncü Kez	233
Bir Kere Daha Şampiyon	243
Parkinson'un Peңesinde	251
Otuz Altı Yıl Sonra Olimpiyatlarda	255
Asrın Sporçusu	259
"Ben Ali'yim" Diyemiyor	265

Muhammed Ali: *“Bundini, buraya gel! Onlara ne yapacağımı söyler misin?”*

Bundini: *“Kelebek gibi uçacak, arı gibi sokacaksın!”*

Yağmurdan Önce

Bu satırları yazarken, fosforlu rakamları olan bir çalar saat karşımda duruyor. Neredeyse yaşıttız, diyebilirim...

Tanıdığım ilk saat: Rengi yeşildir. Daima 15:15'i gösteriyor.

Yani? Yazara doğduğu saati hatırlatıyor.

Uzun yıllardır çalışmıyor: Bir "Parkinson Hastası" gibi sessiz!

Yine de, kaç zamandır sabırla beklediği randevusuna tam saatinde geliyor:

Kitabın kimin hakkında yazıldığını biliyor gibi bir hali var.

Bu çalar saat, "kelebek gibi uçmayı" unutalı çok uzun bir süre geçti:

Kitabın yazarını, sabaha karşı Muhammed Ali'nin o destansı maçlarına kaldırdığını ise unutmaması mümkün değil!

Başlarken

Başta gelmiş geçmiş ağır sıklet boks şampiyonları olmak üzere tüm spor dallarındaki hiçbir şampiyonun, yerküremizde Muhammed Ali kadar iz bırakabilmesi mümkün olmadı.

Ali'ye kadar, özelde boksörlerin genelde sporcuların toplumsal hadiseler karşısında bir duruşları, söyleyebilecek sözleri ya da fikirleri olamazmış gibi bir kanaat mevcuttu.

Muhammed Ali, bu klişeyi yerle bir etti.

Onun fevkalade gerilimli öyküsü, sadece şampiyon bir boksörün veya bütün zamanların en iyi boksörünün öyküsü değildi.

Amerikan Kurulu Düzeni tarafından sistematik bir ayrımcılığa uğrayan ve ezilen siyahların özgürlük mücadelesinde; siyasî bir lider olmamasına rağmen, Ali bir döneme damgasını vurarak çok önemli katkılar yaptı.

Kennedy Kardeşler'den ilkinin başkanlığı esnasında, ikincisinin başkan seçilmesine ramak kalmışken derin birer suikasta kurban gittikleri, yine Malcolm X (Malik el-Şahbaz) ile Martin Luther King'in derin cinayetlerin hedefi olarak hayata veda ettikleri bir dönemin yani 1960'lı yılların yasaklı siyah boksörüydü.

Kimlik arayışının sonucunda Hıristiyanlığı terk edip, Müslüman olmuştu. Cassius Clay iken, Muhammed Ali adını almıştı. Bu tercihi, Amerikan halkının ezici çoğunluğunun tepkisini çekti. Derin Amerika'nın gazabına uğradı.

Müslüman bir şampiyona asla tahammülleri yoktu.

O dönemde, ünlü bir boks yazarı, “Boksun mafyanın elinde olması Siyah Müslümanların elinde olmasından daha iyidir” diyordu.

Lafını hiç esirgemeyen, Tom Amca’lığa başkaldıran siyah derili şampiyon bir boksöre dayanamıyorlardı.

Beyaz Amerika’nın zalimliğini ve ikiyüzlülüğünü, insan hakları bahsindeki çifte standardını, demokrasi illüzyonunu sürekli yüzlerine vuran bir “geveze”ye laf yetiştiremiyorlardı.

1967’de askere gitmeyi, Vietnam’da savaşmayı reddettiği için Muhammed Ali’nin hem şampiyonluk unvanı, hem de boks lisansı elinden alındı.

ABD Yüksek Mahkemesi’nin hakkındaki hapis cezası kararını bozması üzerine, gasp edilen şampiyonluğunu yeniden elde edebilmek için ringlerde siyah ve beyaz boksörlerle, ringin dışında ise Beyaz Amerika Düzeni ile dövüşmeye devam etti.

Kader ağlarını örmüş, unvanı elinden alındıktan tam yedi yıl sonra kendisinden başka hiç kimsenin ihtimal vermediği bir “muhteşem dönüşü” gerçekleştirmişti.

*

Muhammed Ali’nin zorlu mücadelesi, sadece Amerika’daki değil dünyanın dört bir yanındaki insanları, en başta da biz Müslümanları çok etkiledi.

Türkiye’de insanlar, saat farkından dolayı sabahın ilk ışıklarından epeyce önceki bir vakit diliminde Muhammed Ali’nin maçlarını radyolarından dinleyebilmek, sonraki dönemde televizyondan izleyebilmek için saatlerini kurar, böylelikle uyanırlardı.

*

Ali’nin maçlarını ringin kenarından anlatan, bir başka deyişle ABD’de “boks maçlarının sesi” olarak hafızalara kazınan isim Howard Cosell’di.

Türkiye’de ise Muhammed Ali’nin maçlarıyla özdeşleşmiş olan spiker Orhan Ayhan’dır. Uzun seneler radyo ve televizyonda futbol maçlarını da anlattı.

70’li yıllar boyunca, Muhammed Ali’nin maçlarında televizyon izleyicilerine refakat eden spiker olarak tanındı.

Orhan Ayhan, 19 Mart 2002 tarihli bir röportajda (ntvmsnbc) o günlerden şöyle bahsediyordu:

“Ankara’da bir otelde kalırdım. Görevliler, beni 01.30- 02 gibi kaldırırlar, kahvaltı yapardım. Sonra uzun yürüyüşe çıkardım. Sabahın ilk ışıklarına hayli vakit varken, attığım her adımda birçok evde ışıkların yandığını insanların Muhammed Ali’nin maçlarını izlemek için kalktıklarına şahit olurdum...”

Sabaha karşı 04-04.30 gibi biz maçı siyah beyaz televizyonda anlatmak için stüdyoya geçerdik, canlı yayın başlardı. Müslüman bir boksörün dünya ağır sıklet şampiyonu olması Türkiye’de çok büyük bir ilgiyle takip edilirdi.”

*

Muhammed Ali’nin, ringdeki rakipleriyle kıyasıya bir mücadele sürdürürken onların kalplerinde de yer ettiği o dövüş yıllarında değil de aradan çok vakit geçtikten sonra daha iyi anlaşılacaktı.

Bu kitap yazılırken yararlanılan kaynaklar arasında yer alan “Facing Ali” adlı 2009 yılı yapımı belgesele konuşan unutulmaz rakipleri Muhammed Ali’den çok güzel sözlerle bahsediyorlardı.

Belgeselin çekiminden iki yıl sonra vefat etmiş olan “Ali’nin boks kariyerindeki en zorlu rakibi” kabul edilen Joe Frazier, Parkinson hastalığının Muhammed Ali’yi esir almış olmasına ne kadar üzüldüğünü anlatırken gözyaşlarını tutamamıştı. Hemen ardından söylediği cümle ise şuydu: “O harika bir adamdır.”

Muhammed Ali’nin boks kariyerindeki en kritik maçta (Zaire, 1974) rakibi olan George Foreman, aynı belgeselde “Bugün Ali’ye baktığım zaman bir kahraman görüyorum. O tüm dünya için bir kahramandır!” diye konuşmuştu.